

Uitgesproken commissievergadering 14 mei 2024

Woonruimteverdeling gaat om schaarste verdeling. Er is een groot tekort aan woningen. En hoe eerlijk te verdelen. Zoals het er nu uit ziet zal ik verbaasd zijn als dat in 20 jaar zich oplost in ons krappe landje.

We waren was heel blij te lezen dat de huidige definitie van regiobinding geschrapt gaat worden. Voor je de opvang ingaat probeer je zelf je probleem op te lossen. En daarmee verloor je al je regiobinding. Het was een bureaucratische regeling waar mee juist de meest kwetsbare mensen tussen de raderen van het systeem kwamen. Dus heel fijn dat dit verdwijnt net als de eis van zelfstandige woonruimte.

Maar regiobinding is wel een belangrijk begrip. Hoe daar mee om te gaan? Voor de opvang doet de GGD de instroom conform landelijke regels en die is dat iemand wordt opgevangen waar het netwerk met mogelijk steun is. Gekeken kan worden in hoeverre dit ook bij verlaten van landelijke instellingen als de Hoop door de GGD kan worden vast gesteld.

Maar echt hilde dat Dordrecht nu gaat werken volgens de landelijke normen. Dat is echt een stuk eerlijker.

Tevens pleit we ervoor dat er meer werk gemaakt wordt voor housing first voor mensen die niet in staat zijn om zich te laten opnemen in een instelling maar die wel dakloos zijn. Het gaat om mensen die gekend worden maar niet in staat zijn door al die hoopeltjes te springen die opname vraagt.. Ergens loopt de doelstelling van housing first steeds vast. komt niet van intentie naar daad.

Ja wil ook nog even zeggen dat we blij zijn met de verruiming rond mantelzorg. Graag denken we verder mee over de regeling. Alles waardoor burgers het samen met familie en vrienden samen oplossen juichen wij toe. Dat zijn betekenisvolle relaties. Die Dordrecht vrijken.

De adviesraad zet zich ook in voor de jeugd. En we onderschrijven van harte het belang dat jongeren perspectief op een zelfstandige toekomst moeten hebben.

Te lang thuis wonen bij moeders op de bank kan ondragelijk worden, uitzichtloos zijn

Huisvesting is ook de belangrijkste randvoorwaarden bij het oplossen van problemen van jonge dak- en thuislozen. Hierbij refereer ik ook aan een Amsterdams onderzoek (2023) waaruit blijkt dat hulpverlening aan jongeren eigenlijk geen zin heeft zolang ze geen onderdak hebben. Sterker nog door het ontbreken van woonruimte neemt het risico op verslaving en criminaliteit toe..

Maar moeten ze dan meeloten naar een hele woning?

Wij denken , kijk wat zorginstellingen doen, die krijgen kleine woningen en verbouwen dat snel naar studio onder studio boven. Ieder een eigen woonruimte. Zo simpel is het om voor jongeren een mooie startpositie te realiseren

O het mogelijk belangrijk om te werken met huur prijzen die bij hun budget past. Of dat de gemeente bijspringt als de huurprijzen te hoog zijn voor jongeren en zij niet in aanmerking komen voor huurtoeslag.

We willen er nog eens benadrukken hoe belangrijk het is dat jongeren verspreid in de stad in kleine eenheden hun eigen leven kunnen opstarten. Dit voorkomt veel psyché nood/lijden

Maar, nu even terug naar de schaarste, de bron van de regeling verdeling van de schaarste

Wat is het eerste doel bij schaarste?

De voorraad te vergroten. Mijn verbazing lees ik. Splitsen kan alleen bij 70 M2 met buiten ruimte van 4m2 en buiten berging van 5m2.

In plaats te streven naar zoveel mogelijk splitsen.

Elke splitsing is woonruimte er bij. Nu slapen er dagelijks mensen buiten. Dakloosheid groeit ook hier in de regio. Elke kamer , ieder kleine studio is er een. De nood is hoog

Natuurlijk gun ik iedereen 70M2 met 4M@ buiten ruimte en een berging van 5M2 maar laten we eerst kijken dat we iedereen onder dak kijken en daarna kan je woningen gaan vergroten.

Dus gemeente Dordrecht doe het tegenovergestelde schrap alle beperkingen waarmee woonruimte gecreëerd word. En stel een splitsingscoach aan. Over 20 jaar gloort de toekomst van die minimale 70 m@

Namens Adviesraad WMO en Jeugd

Ellen Molenaar